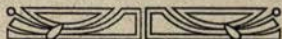

Нѣма въ китни лѣсъ,
А листата
На гората
Съхнатъ, капятъ днесъ.

Люб. Бобевски.

Гроздоберъ.

Хей тамъ, горѣ въ небесата, звѣздички още
грептятъ, блѣщукатъ, а долу — гласове се
чуватъ и пѣсни весели се крѣпно извиватъ.

Тихъ вѣтрецъ слабо повѣва, на лози листата
развѣва, а верѣдъ тѣхъ огънятъ буйни пламъци
извива и високо въ небесата свѣтли искри отнися.

Смѣхове, глѣчки, пѣсни, вѣтрѣтъ далече
изъ лозята разнася.

И щомъ слънце изгрѣе и лѣчи позлатени
гроздове огрѣе — кораби се бързо напълватъ и
къмъ кѣщи се отправятъ.

А тамъ, момченца засмѣни, верѣдъ гроздове
зарумени, пѣсни весели провикватъ, дорѣ звѣз-
дички отново въ небесата затрепкатъ.

Така нѣколко дни съ шумъ, пѣсни и веселби,
всички съ радостъ гроздобера изпрацатъ.

